Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація въ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльнû ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвской“ и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 219. | Нинѣ: гр. к. Григорія смч. рим. к. Максим. | Завтра: гр. к. † Покр. п. Б. рим. к. Едварда | Середа 30 вересня (12 жовтня) 1892 | Всхôдъ сонця 6 г. 17 м.; заходъ 5 г. 15 м. Бaром. 767 терм. + 17·8° + 7·6°. | Рôкъ II.

Справы краєвû.

(Фондъ позычковый на будову школъ народныхъ.) На послѣднôй сесіи залагодивъ Соймъ важну для школьництва народного справу, котра вплыне безъ сумнѣву на збôльшене числа школъ народныхъ. Якъ звѣстно, постановивъ соймъ утворити сталый фондъ позычковый, зъ котрого краєва Рада школьна буде удѣляти зворотнû запомоги на будову новыхъ будынкôвъ школьныхъ. На утворене того фонду призначено цѣннû паперы, котрû будуть проданû, а котрû становлять майно фонду школьного, повставшого зъ фонду давныхъ школъ нормальныхъ. О скôлько утворене такого фонду було рѣчею конечною, показують слѣдуючû даты статистичнû.

Число нечинныхъ школъ выносить въ 1892/3 р. 300 и заедно збôльшає ся, бо єсть о 44 бôльше вôдъ числа нечинныхъ школъ въ 1890/1 а о 106 вôдъ пересѣчного числа нечинныхъ школъ въ лѣтахъ 1885—1891. Причиною безчинности згаданыхъ школъ въ 1890/1 р. бувъ въ 46 выпадкахъ выключно бракъ учителѣвъ въ сполученю зъ бракомъ будынкôвъ. Число выпадкôвъ, въ котрыхъ бракъ будынку побôчь браку учителя велынувъ на неможливôсть утвореня зорґанізованої школы, було отже о 38 бôльше вôдъ ихъ числа въ 1888/9 а въ о 53 бôльше вôдъ тогожь числа въ 1887/8.

На потребу розширеня будынкôвъ вплыває також значне збôльшене ся фреквенціѣ въ школахъ народныхъ, котра въ послѣдныхъ рокахъ збôльшила ся о 112.927 дѣтей.

Въ краю нашôмъ не має 2340 громадъ зовсѣмъ нѣякихъ школъ, а хочь не всѣ зъ тыхъ громадъ мають условіє до утвореня у себе школы, то все таки єсть 708 такихъ громадъ, де мимо значного числа дѣтей въ школьнôмъ вѣцѣ нема доси школъ народныхъ.

Соймова комісія буджетова ставлячи згадане внесене высказала переконанє, що пôдъ строгимъ надзоромъ краєвои Рады школьнои будуть окружнû Рады школьнû строго розслѣджувати майно, буджетъ и заможнôсть громадъ, котрымъ мають бути удѣленû позички и що Рада школьна вплыне на скоре стяганє ратъ та на можливо скорый оборотъ фонду. Комісія думає, що той фондъ може выстати на заложене будынкôвъ школьныхъ въ 200 громадахъ.

Въ мѣсцевостяхъ, не маючихъ средствъ на сплату позычки, можна бы установляти надзвычайнû додатки передъ заложенємъ школы и творити фондъ мѣсцевый передъ орґанізацією школы, а чимъ скорше будуть побирати ся тû додатки, тымъ скорше стане школа въ громадѣ. Въ нарадахъ комісіѣ поставлено также вагу на то, щобы не ставити коштовныхъ будынкôвъ невôдповѣдаючихъ нашимъ вôдносинамъ економічнымъ. Чимъ дешевше буде коштувати одна школа, тымъ бôльше буде можна ихъ поставити. Комісія высказала наконець надѣю, що краєва Рада школьна позволить на ставлене школъ лишь тамъ, де забезпечить собѣ учителя, або буде могла позыскати собѣ єго на певныхъ пôдставахъ.

До 20 лѣтъ, на котрый то часъ установлено згаданый фондъ, заосмотрять ся громады въ будынки школьнû, а то причинить ся безъ сумнѣву до пôднесеня результатôвъ науки и розвою нашого школьництва.

Окружнû инспекторати школьнû.

Розпоряженємъ зъ дня 6 вересня 1892 затвердивъ панъ Міністеръ вѣроисповѣдань и просвѣты внесене ц. к. краєвои Рады школьнои въ справѣ переведеня державного закона въ дня 8 червня 1892 (Днев. зак. дер. ч. 92) дотыкаючого установленя етату и платнѣ окружныхъ инспекторôвъ школьныхъ въ Галичинѣ.

Пôсля того розпорядженя буде выносити етатъ ц. к. окружныхъ инспекторôвъ школьныхъ въ Галичинѣ въ 1893 р. 49 осôбъ а то для слѣдуючихъ округôвъ школьныхъ:

1) Бяла-Живецъ, зъ осѣдкомъ въ Бялôй. 2) Мыслепицѣ-Лиманова, зъ осѣдкомъ въ Мыслениціяхъ. — 3) Тарнôвъ-Пільзно, зъ осѣдкомъ въ Тарновѣ. — 4) Кольбушова-Ропчицѣ, зъ осѣдкомъ въ Кольбушовôй. — 5) Мѣлецъ-Домброва, зъ осѣдкомъ въ Мѣлци. — 6) Низько-Тарнобжеґъ, зъ осѣдкомъ въ Низьку. — 7) Горлицѣ-Грибôвъ, зъ осѣдкомъ въ Горлицяхъ. — 8) Лѣсько-Добромиль, зъ осѣдкомъ въ Лѣську. — 9) Турка-Старемѣсто, зъ осѣдкомъ въ Турцѣ. — 10) Надвôрна-Богородчаны, зъ осѣдкомъ въ Надвôрнôй. — 11) Коломыя-Косôвъ, зъ осѣдкомъ въ Коломыи. — 12) Снятинъ-Городенка, зъ осѣдкомъ въ Снятинѣ. — 13) Городокъ-Рудки, зъ осѣдкомъ въ Городку. — 14) Бережаны-Пôдгайцѣ, зъ осѣдкомъ въ Бережанахъ. — 15) Бучачъ-Чортковъ, зъ осѣдкомъ въ Бучачи. — 16) Скалатъ-Збаражъ, зъ осѣдкомъ въ Скалатѣ. —

3

Зъ краю амазонокъ,

або жертвы идолопоклоньства и дикости.

(Конець).

1., 2. и 3. серпня. Трачене на великû розмѣры вôдбуває ся дальше. Число жертвъ переходить вже сѣмь сотъ.

4. серпня. Приведено на мѣсце пятнацять жѣнокъ, котрû мають бути также страченû, щобы въ царствѣ духôвъ творили дружину помершого короля. Одна має вôднести єму на той свѣтъ зъ собою єго люльку, друга єго тютюнъ, третя стôльчикъ и т. д., словомъ, предметы, котрыхъ покôйному королеви може бути потреба що хвилѣ. Нещаснû тû перечувають вже своû засудъ; сумнû, глядять доокола себе очима, такъ невысказано благаючими, такими жалôстными.... поубиранû святочно, а ротôвъ имъ не позатыкано. Будуть забитû сеи ночи, лишь однымъ уколенємъ ножа въ само серце.

5. серпня. Нинѣ самъ король приносить жертвы; жертвує людей и звѣрята. Жертвы приводили до другои годины и вели безъ лѣку курокъ, качокъ и другого птаства, дальше 79 баранôвъ, 2 вовки, 12 волôвъ и т. д. За ними пшло 15 жѣнокъ и 35 мужчинъ. Сихъ послѣдныхъ несли мурины на головахъ въ великихъ кошахъ; они були звязанû сидячки такъ, що бородою опирали ся майже о своû колѣна. Король приѣхавъ якоюсь каритою, застеленою синимъ сукномъ, окруженый амазонками, котрû стрѣляли зъ рушницъ, пôдчасъ коли вôддѣлы муринôвъ танцювали доокола середъ оглушаючого крику. Видъ то дѣйстно діявольскій. — Я мусѣвъ ити пѣшки зъ походомъ за возомъ короля доокола огорожѣ вôдъ королѣвской палаты. Вôдъ великои спеки, котра ще бôльше ставала незносна при такôмъ множествѣ муринôвъ, котрымъ зъ пôдъ нôгъ пôдоймали ся хмары пороху, я такъ бувъ ослабъ, що вже ледви дôйшовъ на мѣсце.

Мѣсце, на котрôмъ мы вкôнци станули, було вже также наповнене тысячами а тысячами барвныхъ зрѣтелѣвъ, такъ, що я лишь зъ великимъ трудомъ найшовъ для себе кутикъ побôчь величезного пôдвысшения, де вôдбуває ся приношене жертвъ, а котре єсть майже на три сяжнѣ высоке. За собою побачивъ я муринôвъ, котрû дуже пильно чистили якûйсь вôзъ, котрый мавъ также высылати ся королеви на тамтой свѣтъ — на жаль ще й зъ чотирома вôзниками до него. За кôлька хвиль вôдведено и тыхъ вôзникôвъ на мѣсце траченя. Бѣдаки певно не сподѣвали ся передъ тымъ того, що ихъ ждало; ажь теперь змѣркували и поспускавши сумно головы въ долину, ступали мовчки на мѣсце смерти. По ихъ лицяхъ котили ся сльозы якъ горохъ. Всѣмъ чотиромъ вôдрубавъ головы само Єго Величество король!

И знову давъ король знакъ, при котрого боцѣ стояли амазонки, а поза котрымъ зôбрали ся громадно всѣ достôйники єго державы — заразъ выведено на пôдвысшене звѣрину и всѣлякûй дрôбъ. Єго Величество закуривъ собѣ люльку и давъ ще разъ знакъ: зô всѣхъ сторôнъ заблысли ножѣ и въ однôй хвили упали на землю сотки а сотки вôдрубаныхъ курячихъ, качачихъ и баранячихъ головъ. Ихъ збирає чимъ скорше рядъ людей та кидає ихъ пôдъ пôдвысшене, пôдъ ноги плѣнникôвъ, котрыхъ головы, лише що не видати, мають такъ само злетѣти зъ плечей.

Наконець прийшла и на нихъ черга: тратять и ихъ одного по другôмъ и тота страшна рѣзня тягне ся цѣлу годину! Деколи треба було два й три разы рубати ножемъ, заким можна було вôдрубати голову вôдъ тѣла, часто ще й тогды не удало ся и треба було поволи вôдрѣзувати тѣло, котрымъ ще голова зъ тулувомъ держала ся. Всѣ тѣла безъ головъ скидувано зъ пôдвысшеня на землю, кровь текла всюды, каты були по лôктѣ нею замащенû, ихъ лице и тѣло обрызкане нею, а струѣ крови лили ся зъ пôдвысшеня на тыхъ людей, що стояли пôдъ нимъ и чекали на то, щобы ихъ слѣдуючои ночи страчено зъ такою самою великою парадою.

6. и 7. серпня. Страчено такъ само

17) Жовковъ-Рава, зъ осѣдкомъ въ Жовквѣ. — 18) Вадовицѣ-Хшановъ, зъ осѣдкомъ въ Вадовицяхъ. — 19) Перемышль-Мостиска, зъ осѣдкомъ въ Перемышли. — 20) Теребовля-Гусятинъ, зъ осѣдкомъ въ Теребовли. — 21) Залѣщики-Борщѣвъ, зъ осѣдкомъ въ Залѣщикахъ. — 22) Бохня-Бжеско, зъ осѣдкомъ въ Бохни. — 23) Ясло Коросно, зъ осѣдкомъ въ Яслѣ. — 24) Сянокъ Березôвъ, зъ осѣдкомъ въ Сяноцѣ. — 25) Бôбрка-Перемышляны, зъ осѣдкомъ въ Бôбрцѣ. — 26) Калушь-Долина, зъ осѣдкомъ въ Калуши. — 27) Станіславôвъ. — 28) Броды. — 29) Чесанôвъ. — 30) Дрогобичь. — 31) Ярославъ. — 32. Яворôвъ. — 33) Камѣнка струмилова. — 34. Краковъ-мѣсто. — 35) Краковъ, округъ замѣскій. — 36) Львôвъ-мѣсто. — 37) Львôвъ, округъ замѣскій. — 38) Ланцутъ. — 39) Новый Санчь. — 40) Новый Торгъ. — 41) Рогатинъ. — 42) Ряшѣвъ. — 43) Самбôръ. — 44) Сокаль. — 45) Стрый. — 46) Тернопôль. — 47) Вѣличка. — 48) Золочѣвъ. — 49. Жидачѣвъ.

Въ рокахъ 1894 и 1895 намѣряе ся роздѣлити округа вычислені пôдъ 17 до 27 въ той спосôбъ, що въ кождôмъ зъ нихъ буде установлена окрема посада ц. к. инспектора шкôльного.

Зъ рускихъ товариствъ.

Дѣяльнôсть „Бурсы им. св. О. Николя въ Перемышли въ послѣднôмъ роцѣ адміністраційнôмъ:

Товариство „Бурса им. св. О. Николая" въ Перемышли, засноване въ р. 1888 на пôдставѣ статутôвъ, затвердженыхъ ц. к. Намѣстництвомъ, числило въ роцѣ адміністраційнôмъ 1881/92: членôвъ дѣйстныхъ 37 зъ вкладкою 3 зр. рôчно, зъ вкладкою одноразовою 30 зр. одного члена (деканатъ мостискій), а членôвъ основателѣвъ зъ вкладкою одноразовою 100 зр. двохъ (деканаты жукотиньскій и ярославскій). Середъ року приступили до товариства два нові члены-основателѣ зъ вкладкою одноразовою 100 зр., а то: Впр. о. Михаилъ Куневичь, капелянъ войсковый, и Вп. п. Стефанъ Трухимъ, властитель Семирôвки.

До выдѣлу выбраного на загальныхъ зборахъ товариства дня 20 жовтня 1891. увôйшли пп.: 1) Л. Шеховичь яко предсѣдатель; 2) о И. Войтовичь яко мѣстопредсѣдатель, 3) дръ Т. Кормошь яко секретарь, 4) 5) 6) о. М. Мрицъ, А. Негребецкій и С. Кочиркевичь яко господарѣ; 7) Г. Цеглиньскій яко касіеръ, 8) 9) Д. Левкевичь и И. Матковскій, яко выдѣлові, 10) 11) 12) С. Зарицкій, о. В. Кондрацкій и В. Маляркевичь яко заступники выдѣловыхъ.

Выдѣлъ вôдбувъ въ роцѣ 15 засѣдань, на котрыхъ рѣшано справы текучі. И такъ мѣжь иншими внѣсъ выдѣлъ до всѣхъ сусѣдныхъ повѣтôвъ, до Св. выдѣлôвъ Радъ повѣтовыхъ прошеня о запомоги, а крôмъ того вôднѣсъ ся письменно до членôвъ тыхъ Радъ повѣтовыхъ, щобы справу Бурсы пôдперли. На внесені прошеня лише Рады повѣтові въ Мостискахъ, Рудкахъ и Старôмъ Мѣстѣ нѣчого не вôдповѣли, — прочі удѣлили запомоги. Выдѣлъ внѣсъ, подôбно якъ попередныхъ лѣтъ, петицію о запомогу до Выс. Сойму, однакъ дотеперь не дôставъ вôдповѣди. Не менше внѣсъ выдѣлъ основну петицію до перемыскои Касы ощадности о значнѣйшу запомогу на будову власного дому, а выдѣлъ тои Касы удѣливъ товариству одноразову запомогу на фондъ зелѣзный въ квотѣ 400 зр., а на выдатки бѣжучі въ квотѣ 50 зр. Задля браку вôдповѣдной салѣ не мôгъ выдѣлъ якъ минувшихъ лѣтъ устроити вечеркôвъ на користь товариства. Натомѣсть постаравъ ся выдѣлъ, що члены „Рускои Бесѣды" зарядили при нагодѣ въ користь товариства складку, зъ котрои вплынуло до касы товариства 45 зр., а выдѣлъ „Перемыского Бояна" урядивъ на дохôдъ товариства концертъ, зъ котрого вплынуло 115 зр. 61 кр. Не менше старавъ ся выдѣлъ о зреалізоване записи бл. п. Гр. Шашкевича и въ тôй цѣли внѣсъ поновне подане до ц. к. Прокураторіи скарбу. Однакъ записъ той задля невѣдомыхъ выдѣлови перепонъ доси не вôйшовъ въ житє, позаякъ ц. к. Прокураторія скарбу дотеперь не выготовила акту фондаційного.

До Бурсы принявъ выдѣлъ на рôкъ шкôльный и адміністраційный 27 питомцѣвъ, кромѣ того середъ року прибуло 2, а убуло 5, було отже зъ кôнцемъ року 24 питомцѣвъ; мѣжь тыми 12 сынôвъ селяньскихъ, 8 сынôвъ мѣщаньскихъ, 2 сынôвъ народныхъ учителѣвъ, 3 сынôвъ священичихъ, 1 сынъ лѣсничого и 1 сынъ діюрніста. Бурса давала питомцямъ мешкане, харчь, топливо, свѣтло, услугу, пране, инструктора и деякі книжки. Питомцѣ були въ Бурсѣ помѣщені або безплатно (2) або за доплатою мѣсячною вôдъ 3 до 10 зр., або наконець за цѣлковитою оплатою мѣсячною 15 зр. (1). На инструкторôвъ, котрыми були старші ученики, платили деякі питомцѣ окремо 1 зр. мѣсячно. Зъ помѣщеныхъ въ Бурсѣ питомцѣвъ ходило до клясы першои 12, до клясы другои 6, до клясы третои 8. Всѣ питомцѣ учащали до рôвнорядныхъ клясъ рускихъ. Зъ кôнцемъ року шкôльного 1891/92 одержало 5 питомцѣвъ клясу першу зъ вôдзначенемъ, 18 клясу першу а 1 клясу другу. Управителемъ Бурсы бувъ Вп. Левъ Левицкій. Кромѣ того було помѣщеныхъ въ Бурсѣ двохъ инструкторôвъ, котрі за удержане въ Бурсѣ мали обовязокъ приготовляти питомцѣвъ зъ лекцій шкôльныхъ. До утриманя чистоты и порядку въ Бурсѣ и до вареня стравъ для питомцѣвъ принявъ выдѣлъ двѣ кухарки, котрі зôставали пôдъ безпосереднымъ наглядомъ и властію управителя. Нагляд надъ цѣлою Бурсою именемъ выдѣлу выконували надто три господарѣ. Бурса помѣщена, якъ давнѣйше, въ домѣ наймленôмъ вôдъ товариства „Рускій институтъ для дѣвчатъ" за рôчнымъ чиншомъ 360 зр. зъ обовязкомъ репарацій.

Станъ касы въ дни 1 вересня 1892 р.

I. Доходу було въ р. 1891/92.

Сальдо зъ минувшого року	28	зр.	57	кр.
Доплаты питомцѣвъ .	1572	,,	50	,,
Вкладки членьскі . .	184	,,	—	,,
Представленя театральні и вечерки . . .	207	,,	61	,,
Субвенція соймова за р. 1890	100	,,	—	,,
Вôдъ рады мѣста Перемышля за 1891 р. . . .	50	,,	—	,,
Вôдъ рады мѣста Перемышля за 1892 р. . . .	50	,,	—	,,
Вôдъ перемыскои Рады пов. за 1891 р. . . .	50	,,	—	,,
Вôдъ перемыскои щадницѣ за 1891 р. . . .	50	,,	—	,,
Вôдъ перемыскои щадницѣ за 1892 р. . . .	50	,,	—	,,
Перемыска щадниця на фондъ зелѣзный . . .	400	,,	—	,,
Вôдъ Рады пов. въ Лѣську	5	,,	—	,,
Вôдъ Рады пов. въ Яворовѣ	25	,,	—	,,
Вôдъ Рады пов. въ Чесановѣ	10	,,	—	,,
Вôдъ Радѣ повѣт. въ Турцѣ	10	,,	—	,,
Два члены основателѣ . .	200	,,	—	,,
Вынято зъ щадницѣ . .	200	,,	—	,,
Добровôльні датки . .	171	,,	—	,,
Разомъ .	3363	зр.	76	кр.

II. Розходу було въ р. 1891/2:

Кошты урядженя и закупна инвентаря . . .	50	зр	—	кр.
Прокормлене питомцѣвъ .	1665	,,	50	,,
Платня кухарокъ . .	108	,,	50	,,
Мешкане	360	,,	—	,,

дальшихъ чотирохъ плѣнникôвъ. — 8. серпня. Такъ само жертвували и прочі сыны помершого короля 29 зловленыхъ людей въ его память. — 9 серпня. Рѣзня плѣнникôвъ продовжає ся все ще дальше. По нинѣшнôмъ кровавôмъ торжествѣ, зôйшовъ король зъ пôдвысшеня на долину и приступивъ до якогось старця, що спочивавъ на стôльчику противъ королевского престола. Старець той, то великій князь, котрый має въ цѣлôмъ краю велике поважане. Єго Величество король приклякнувъ передъ нимъ, а за нимъ такъ само и вся его дружина та нарôдъ, а всѣ плескали въ долонѣ на знакъ великои почести для того старця.

Тота громадна рѣзня приносить королеви великій зыскъ: вôнъ має право дарувати жите всѣмъ звѣрятамъ и людемъ, призначенымъ на жертву, котрымъ схоче. Однакожь великодушнôсть его дарувала частѣйше жите деякôй худобинѣ и птацтву, якъ людемъ, що дôстали ся въ неволю.

10. серпня. Вчера приносила жертвы родина Хаха: зарѣзано 13 людей, 10 волôвъ и 30 баранôвъ; нинѣ принесла мати короля двохъ людей въ жертвѣ богамъ. Торговельники кокосовымъ олѣємъ жертвували померлому королеви 23 людей. — 14. серпня. Нинѣ въ передодень того дня, коли цѣлый нарôдъ мусить дати обголити собѣ головы, выправляли люде пекольні крики передъ палатою короля, де безустанно жертвовано людей и вôдрубувано имъ головы. Кобы вже разъ тымъ жертвамъ бувъ конець, бо чоловѣкови не стає вже силъ на то все дивити ся!

15. серпня. Цѣлый нарôдъ зъ королемъ попереду дає собѣ нинѣ голити головы. Цѣлый день стрѣляють зъ ручницъ — торжество велике. Отворено „урядово" могилу померлого короля, щобы въ ню закопати живцемъ цѣлый рядъ евнухôвъ, котрі ему за житя служили. Вкинено до неи такожь и пятьдесять головъ людей стятыхъ зъ рана. Принесено такожь ихъ кровь въ великихъ посудинахъ и зливано нею могилу.

Торжества ті потягнуть ся ще цѣлый мѣсяць и цѣлый мѣсяць будуть люде приносити ся на жертву. Король выбере ся опôсля на вôйну абы наловити новыхъ а вôдтакъ въ жовтни розпочати знову такі самі торжества. На сихъ торжествахъ вôдрубають головы вже лишь 500 до 700 людемъ.

Вôдъ 16 до 20 серпня. Танцямъ нема кôнця; плѣнникôвъ вже не стинають, але вѣшають; король зъ якоись примхи казавъ ихъ перебрати въ европейску одѣжь. Въ ночи велѣвъ король нагло прикликати насъ до себе и пивъ до насъ. Опôсля розбивъ чарку и розлучивъ ся зъ нами. Наконець выйшли мы вже зъ Абомею. На другого вересня будемо вже на побережу. За нѣщо въ свѣтѣ не вернувъ бы я знову до Абомею!"

Ото такі страшні звычаѣ панують въ тôмъ невеликôмъ краю африканьскôмъ; ажь не хоче ся вѣрити, щобы то все була правда, а однакожь такъ есть, то нѣяка выдумка, а чиста правда, хочь то дѣє ся недалеко вôдъ побережа, де повно кольоній европейскихъ. Але надôйшла мабуть пора, коли король Беганзинъ и всѣ его каты будуть мусѣли вôдпокутувати за свою звѣрскôсть. Войско французске пôдходить вже до Абомею а може вже навѣть въ хвили, коли се пишемо, столиця короля Беганзина, есть въ рукахъ французôвъ. Дагомейцѣ дались добре въ знаки Француской кольоніи въ Порто Ново. Не помогло нѣчого, що они зробили зъ Беганзиномъ договôръ и обѣцялись ему навѣть платити дань. Король зъ своими амазонками нападавъ якъ и давнѣйше французскі кольоніи, паливъ села, убивавъ жѣнки и дѣти та старцѣ и забиравъ въ неволю всю молодѣжь. Богато и Французôвъ погибло зъ руки дагомейскихъ катôвъ. Теперь же комендантъ французского войска въ Дагомею, полковникъ Доддъ, дôставъ приказъ збурити столицю короля, розвалити его палату и ту божницю, де рѣзано людей божкамъ на жертву, а теперь може дуже легко стати ся, що и самъ король и его дружина пôдуть туды, куды они ще недавно другихъ людей высилали на службу помершимъ королямъ дагомейскимъ на тамтôмъ свѣтѣ.

Топливо	157 зр.	28 кр.
Дрôбнѝ выдатки . .	8 „	02 „
Друки и порта . . .	13 „	77 „
Платня курсора . .	17 „	— „
Зложено на книжки щадничѝ	959 „	55 „
	3339 зр.	62 кр.

III. Білянсъ зъ днемъ 1 вересня 1892 р.:

I. Доходъ	3363 зр.	76 кр.
II. Розходъ	3339 „	52 „
Остае готôвкою въ касѣ .	24 зр.	14 кр.

(Дальше буде.)

Переглядъ політичный.

При вчерашныхъ доповняючихъ выборахъ посла до Рады державнои зъ Вѣдня, одержавъ демократъ Кронаветтеръ 2701 голосôвъ на 3869 голосуючихъ, клерикалъ Вітінґгофъ 1006, а антісемітъ Вольфъ 78 голосôвъ. Кронаветтеръ отже побѣдивъ.

На вчерашнôй нарадѣ членôвъ австрійскои Делеґаціѣ, ухвалено завôзвати президента Делеґацій, щобы зъ причины холеры въ Будапештѣ поробивъ вôдповѣднѝ кроки, абы дальшѝ засѣданя Делеґацій вôдрочено. Президентъ комісіѣ буджетовои вôдкликавъ заповѣджене на середу засѣдане тои комісіѣ. Угорска Делеґація не дала ще нѣякои вôдповѣди на повысше предложене австрійскои Делеґаціѣ. — Дел. Яворскій предкладавъ, щобы Делеґаціи перенесено до Вѣдня, але его внесене вôдкинено.

Конференцію всѣхъ ческихъ послôвъ зъ Моравы, Чехъ и Шлеска скликано на день 1 падолиста до Праги. Всѣ клюбы, до котрыхъ выслано запрошене, згодили ся на ту конференцію.

До Pol. Corr. доносять зъ Петербурга, що Россія носить ся зъ гадкою выступити знову зъ своими жаданями въ справѣ Дарданелѣвъ.

Зъ Бѣлграду наспѣли якѝсь неяснѝ досы вѣсти о атентатѣ на бувшого президента міністрôвъ и проводира радилалôвъ, Пашича. Коли Пашичь переѣзджавъ дорогою межи Пожаревачемъ а Петровачемъ о 7 год. вечеромъ стрѣливъ хтось до него. Пашичь каже, що то стрѣлявъ жандармъ, але все таки самъ каже, що не знае, чи то выстрѣлъ бувъ до него вымѣреный. Міністеръ справъ внутрѣшныхъ приказавъ сей выпадокъ заразъ розслѣдити. Въ кругахъ правительственныхъ думають, що то не бувъ нѣякій атентатъ, бо выстрѣлъ мавъ походити зъ вôддаленя на 200 метрôвъ.

Новинки.

Львôвъ дня 11 жовтня.

— **Громадѣ Мшанець**, въ повѣтѣ гусятиньскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Посады почтмайстрôвъ** надала Дирекція почтъ и телеґрафôвъ тымъ особамъ: въ Улашкôвцяхъ пенс. поручникови Остапови Васильковскому; въ Варяжи Василеви Яворскому, експедієнтови почтовому въ Желеховѣ великôмъ; въ Хмелѣвцѣ Ґуставу Фішерови почтмайстрови въ Калуша; а посады експедієнтôвъ почтовыхъ: въ Лукавици Маріи Задуровичь; въ Хлѣбовичахъ начальникови стаціи Ив. Еберлє; въ Звѣвници Софіи Манастирскôй; въ Зарытôмъ начальникови стаціи зелѣзничои Мих. Дрогомирецкому; въ Ляховичахъ Март. Герцоґови; въ Незнаєвôй Маріи Свѣщовскôй; въ Желеховѣ великôмъ Маріи Токарскôй; въ Боркахъ великихъ Філем. Бородайкевичеви; въ Пôдкамени коло Рогатина Лаврѣ Гевричо; въ Родатичахъ Маріи Слодикевичь зъ Ґавлова; въ Рудавôй жѣнцѣ учителя Брониславѣ Полячекъ; въ Могилѣ Гнатови Дунинови; въ Жабю Льву Левицкому зъ Янчина; у Львовѣ філію ч. 7 пенс. капітанови Деодатови Бѣлобжескому — вкôнци посады конюшихъ почтовыхъ: въ Самборѣ пенс. майорови Жигмонтови Балько, а въ Сокали жѣнцѣ офіціяла почтового Петронели Ласкôй.

— **Є. Е. п. президентъ высшого Суду краєвого** Симоновичь обходить завтра ювилей 40-лѣтнои службы. Ювилей буде величавый. На торжество се прибудуть депутаціи урядникôвъ судовыхъ зъ цѣлого краю и зъ Буковины.

— **П. Жигмонтъ Савчиньскій**, директоръ семинаріи учительскои у Львовѣ, перейшовъ въ станъ спочинку. Дня 4 с. м. пращали его учителѣ и бувшѝ ученики семинаріѣ.

— **Отворене року шкôльного на Университетѣ львôвскôмъ** вôдбуло ся вчера. По богослуженю зôбрали ся въ сали университету сенатъ академичный, професоры въ тоґахъ и біретахъ, Архіепископы Моравскій и Исаковичь, епископъ Пузина, дръ Бобжиньскій, молодѣжь и ширша публика, мѣжь нею богато панъ. Новый ректоръ о. дръ Паливода мавъ промову до молодежи, котру заохочувавъ до науки. Вôдтакъ перейшовъ коротко исторію университету минувшого року. Якъ звѣстно, пôсля постановы Є. Вел. Цѣсаря университетъ львôвскій за два роки дôстане выдѣлъ медичный, а вже сего року отворено при ул. Длуґоша величавый новый будынокъ для выдѣлу хемічного. По промовѣ Ректора проф. дръ Дембиньскій выголосивъ вôдчитъ: Якъ дѣлити исторію загальну на епохи.

— **Електричне освѣтлене Львова**. Краєве товариство електричне внесло вже просьбу до Маґістрату о концесію на будову и урядженє центральнои стаціи для свѣтла електричного. Товариство се выбудовало бы также зелѣзницю електричну и занялось бы освѣтленємъ выставы краєвои въ р. 1894.

— **На посаги для бѣдныхъ дѣвчатъ** выстарала ся львôвска репрезентація товариства им. Архікняг. Ґізелѣ сего року о значну суму 6.000 зр. Товариство се роздае що року посаги бѣднымъ дѣвчатамъ, котрѝ ихъ вытягають льосомъ.

— **Напады у Львовѣ**. Поліціянъ Флямmеръ, вертаючи о 2 год. въ ночи до дому, стрѣтивъ трехъ знаныхъ ему „пташкôвъ" и хотѣвъ ихъ арештувати. Але оденъ зъ нихъ, Бачняха, ударивъ поліціяна костуромъ такъ въ праве рамя, що зломивъ ему кôсть и поліціянъ пôшовъ до шпиталю.

— **Огнѣ.** Въ Хохоневѣ, повѣта рогатиньского, згорѣли дня 6 с. м. въ ночи будынки 27 господарѣвъ разомъ зъ цѣлымъ засобомъ збôжа. Зъ 80 будынкôвъ остало въ однôй годинѣ лише згарище. 32 родины (135 душъ) лишилось пôдъ зиму безъ даху, хлѣба и одежѣ. Худоба була въ поли, тожь спалила ся лишь одна корова и по бôльшôй части дрôбъ. Огонь повставъ зъ незвѣстнои доси причины. Обезпеченыхъ господарѣвъ було лише девять въ товариствѣ краковскôмъ; прочѝ не були обезпеченѝ. Минувшого року вытовкъ тамъ градъ майже все збôже, тожь господарѣ мусѣли продавати найпотрѣбнѣйшу худобу, щобы прокормити черезъ довгій рôкъ себе и родину та дещо збôжа купити пôдъ засѣвы, а теперь страшный гôсть пожеръ цѣлу людску працю. Запомоги для погорѣльцѣвъ можна посылати до комітету ратункового на руки Ивана Янôвского, учителя въ Хохоневѣ, почта Болшôвцѣ. — Дня 7 с. м. въ полудне на передмѣстю Заславскôмъ въ Городку згорѣли три загороды селяньскѝ. Сторожи огневôй удало ся зъ тяжкимъ трудомъ огонь придушити.

— **Холера**. Въ Будапештѣ холера все ще зôбльшае ся. Вчера вôдъ пôвночи до полудня було тамъ знову 20 выпадкôвъ занедужаня а 5 выпадкôвъ смерти. Въ Сеґединѣ холера такъ само зôбльшає ся; доси заслабло тамъ 7 людей а померло 3. Всѣ школы позамыкано. Въ Краковѣ померла одна особа. Вчера рано приѣхавъ до Кракова въ поворотѣ зъ Вѣдня Є. Ексц. п. Намѣстникъ ґр. Бадені и мавъ заразъ нараду зъ начальниками властей въ справѣ зарядженъ противъ холеры. Вечеромъ вôдъѣхавъ п. Намѣстникъ до Львова.

— **Нещаснѝ пригоды.** На львôвскôмъ дворци товаровôмъ уставлявъ дня 6 с. м. пересувачь Станіславъ Захара ваґоны и ставувъ помѣжь двома т. зв. пуферами, котрыми ударяють о себе ваґоны. Саме въ ту пору наѣхала на ваґоны машина, а пуферы здушили такъ сильно Захару, що вôнъ въ дорозѣ до шпиталю померъ. — Оногды по полудни упала сокира зъ руштованя при улици Академичнôй и зранила въ рамя швачку Михайлину Р. — Въ офіцинахъ реальности Гайнбаха при ул. Валовôй ч. 13 у Львовѣ ставлять нову стѣну головну. Муляръ Михайло Козакевичь, занятый при тôй будовѣ, стоявъ на другôмъ поверсѣ и хотѣвъ зловити молотокъ, котрый ему пôдкинули зъ долу. Вôнъ нахиливъ ся, щобы его зловити, притôмъ втративъ рôвновагу, упавъ на подвôрє и тяжко потовкъ ся. Замѣсть дати нещасному робôтникови помôчь, то его сховали на подѣ. Ажь коли поліція дôзналась о тôмъ, то Козакевича вôдвезено до шпиталю.

— **Бацілѣ и електричність.** Телеґрафістъ зъ Мадриту, Меріно, голосить передъ цѣлымъ свѣтомъ, що найшовъ певный спосôбъ забивати въ чоловѣцѣ електрикою всѣлякѝ бацілѣ — тифу, пропасницѣ, холеры и т. п. Що его спосôбъ мае бути добрымъ, свѣдчить ся вôнъ тымъ, що пôдчасъ холеры въ Испаніи не занедужавъ на ню нѣ оденъ телеґрафістъ. Коли въ р. 1868 ширила ся въ Барцельонѣ жовта пропасниця, то также нѣ оденъ телеґрафістъ не занедужавъ, а то тому, бо на телеґрафістôвъ найчастѣйше мае вплывъ електрика.

— **Соймъ буковиньскій** ухваливъ пôдчасъ остатнои сесіи на рускѝ цѣли: для черновецкого літературного товариства „Руска Бесѣда" 200 зр. и для „Народного Дому" въ Черновцяхъ 200 зр. субвенціѣ. Кромѣ того для п. Николая Ивасюка ухваливъ соймъ 200 зр. на продовженє студій въ академіи малярскôй въ Монаховѣ.

— **Якъ дôйшовъ до маетку?** Тому 50 лѣтъ выѣхавъ зъ Катальоніи въ Испаніи на островъ Куба молодець Юліянъ Альвароза. Ему дуже бажало ся грошей, та не знавъ, якъ до того взяти ся. Отворивъ якусь маленьку гостинницю, де сходились всѣ Катальонцѣ, продававъ дешевѝ циґара, але зъ того бувъ зыскъ малый. Разъ бувъ вôнъ въ мѣстѣ Новôмъ Орлеанѣ у свого приятеля и сидѣвъ зъ нимъ въ шинку. Ажь ось наставъ крикъ и до шинку увôйшовъ тамошный обиватель Генрикъ Кляй, котрый мавъ бути президентомъ злученыхъ державъ. Вôнъ бувъ дуже покалѣченый. Имя его було тогды голосне, тому Альвароза й назвавъ его именемъ свои циґара. Тымъ зробивъ вôнъ собѣ такій розголосъ, що по кôлькохъ лѣтахъ заробивъ міліоны, а теперь мае вôнъ 100 міліонôвъ зр. маетку.

— **Въ Станіславовѣ** появили ся послѣдными часами фальшивѝ банкноты одноринськовѝ. Тому кôлька днѣвъ поліція дôстала въ руки вже шестый фальшивый банкнотъ. Всѣ они походять зъ однои фабрики.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 11 жовтня. Є. Вел. Цѣсарь именувавъ кн. Фридриха Августа саского полковникомъ и властителемъ 45-ого полку пѣхоты.

Вѣдень 11 жовтня. До службы при нѣмецкôмъ цѣсарю пôдчасъ его гостины у Вѣдни, призначенѝ: командантъ корпуса Шенфельдъ, полковникъ Бенко, вôдъ 7 полку гузарôвъ, котрого властителемъ есть нѣмецкій цѣсарь — и фліґель-адютантъ Є. Вел. австрійского Цѣсаря, Дайнесъ. Они выѣхали нѣмецкому цѣсареви на стрѣчу ажь до границѣ. — Wiener Abendpost витае нѣмецкого цѣсаря яко приятеля и союзника Є. Вел. Цѣсаря Францъ Иосифа въ имени столицѣ и цѣлои державы и пôдносить дружбу обохъ Монархôвъ яко важный моментъ для спокойного розвою народôвъ обохъ державъ.

Берлинъ 11 жовтня. Цѣсарь Вільгельмъ выѣхавъ до Вѣдня въ супроводѣ тайныхъ радникôвъ Кіндерлена и Вехтера.

Туринъ 11 жовтня. Кошутъ ослабъ въ наслѣдокъ глубокои старости такъ дуже, що кождои хвилѣ можна сподѣвати ся его смерти.

Петербургъ 11 жовтня. Въ псковскôй ґуберніи выбухла холера на ново; до 5 с. м. було тутъ 5 выпадкôвъ занедужаня, а 2 смерти.

Будапештъ, 11 жовтня. Вôдправленый робôтникъ застрѣливъ изъ мести на улици Андрашого режісера оперы Альштеґіого. Убійника арештовано.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Крехавецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ В. [illegible], подъ зарядомъ В. И. Вебера